

saa troer jeg, at der ialtsald ved de Anviisninger, hvorom her ene er Tale, maatte være Jøle nok til at vedtage den særlige Bestemmelse, der er bragt i Forslag, at fritage dem for Brugten af Stempel. Der er ikke saa ringe Forskjel mellem de private Anviisninger, de som den private Mand udsteder paa sig selv eller paa en anden privat Mand, og saa de Anviisninger, som en Mand udsteder paa sit Folio i Banken, thi de reent private Anviisninger, der ikke have Noget at stæffe med Bankinstituter, ville albrig kunne faae nogen særdeles stor Betydning; de have ikke nogen videre Interesse for det Almene, uagtet de vel i snevrere Forretningskreds kunne benyttes. Derimod de Anviisninger, hvorom her er Tale, Anviisninger paa Folio, have ganske vist en meget stor Interesse, saavel for Publikum i Almindelighed, som navnlig for alle Forretnings- og Omsætningsforhold. Naar den ærede Minister sagde, at man vilde indføre noget Ryt ved saaledes at lade Transport paa Anviisninger passere uden Stempel, da er det dog ikke ganske saaledes; det er baade bekendt og erkjendt ogsaa i det, som er gaaet forud for dette Lovforslag, at det har været Praxis ved de forskjellige Bankinstituter, hvorom her er Tale, saavel ved Nationalbanken som ved de andre Instituter, at de have ladet ikke blot Anviisningerne selv passere paa ustemplet Papir, som jo aabenbart var berettiget, men desuden ogsaa taget imod dem, forshuede med Transporter uden Brug af Stempel, og indfriet dem, ligesom om de kun havde passeret een Gaand. Nu siger den ærede Minister, at det er ulovligt, men jeg antager ikke, at det kan formodes, at det har staaet for disse Bankinstituter, med Nationalbanken i Spidsen, som en Møvlighed; ja, jeg holder mig overbeviist om, at man end ikke har havt Tanke om, at det kunde være en Møvlighed; man har fundet det som Noget, der var givet, at naar saadanne Anviisninger kunde udstedes paa ustemplet Papir, maatte de ogsaa kunne transporteres; det fandt man at være en Selvfølge, Noget, hvorom der ikke kunde reises nogen Tvivl. Ligesom dette er et Vidnesbyrd af Betydning, at man i de Kredse og i de Forhold, hvorom det her nærmest gjælder, har anseet det som en Selv-

følge, at naar Anviisninger kunde udstedes uden Stempel, saa maatte ogsaa Transporter kunne stee paa ustemplet Papir, saaledes er det ogsaa af Betydning, at Transporteringen af Folio-Anviisninger har udviklet sig i det store Omfang, som det har; det er et Vidnesbyrd om, at der er et stærkt Behov for en saadan Frihed, naar disse Banker og Publikum ligeoverfor Bankerne i et saa stort Omfang have benyttet Transport paa Folioanviisning. Det er jo Meningen med disse Foliopenge, at Bankerne skulle betragtes som en Fælleskasse, som Kasserer for en stor Mængde Folk, og det er en ganske overordentlig Lettelse for alle Omsætninger, at man istedetfor at gaae op og hente sine Penge i vedkommende Bank, hvor de staae paa vedkommende Folio, kan give en Anviisning paa sin Folio, og at den, der modtager den, istedetfor selv at hente Pengene, kan give den næste Mand en Transport paa Anviisningen, og saa fremdeles. Derved spares megen Tid og undgaaes blandt Andet ogsaa Tab, der ellers kunde lides ved Feiltællinger, ligesom overhovedet at derved opnaaes en stor Lettelse for alle Omsætningsforhold, er ganske sienssynligt. Det har derfor ogsaa forundret mig, at den ærede Minister netop har frygtet for, at ved en saadan Transportfrihed skulde disse Anviisninger begynde at cirkulere; han seer i denne Cirkulation en Betænkelse, og der er navnlig falden den Ytring, at en saadan Anviisning paa Folio maatte siges at være en ufunderet Bankseedel. Men det er viselig ikke saaledes; en Anviisning paa Folio er ikke nogen Bankseedel, og selv som „Bankseedel“ heller ikke nogen ufunderet Bankseedel. En Anviisning er ikke ikke nogen Bankseedel af den Grund, at det ikke er Banken, der har udstedt den, og det jo dog er aabenbart, at det Papir, der skal kunne kaldes en Bankseedel, maa have sin Oprindelse fra Banken og ikke fra en udenforstaaende Person. Men en Anviisning paa Folio har sin Oprindelse fra en saadan udenfor Banken staaende Person; Banken har Intet at gjøre med Anviisningens Tilblivelse, og ligesom nu Anviisningen derfor ikke er nogen Bankseedel, saaledes er den heller ikke „ufunderet“; thi hvad er en Anviisning Andet end et simpelt